

พระพุทธศาสนา อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ

วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

โอวาทหลวงพ่อธัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

ภาพ : พิธีทอดผ้าป่า สภาธรรมกายสากล (หลังคาจาก)

วันอาทิตย์ที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

อานิสงส์กรานกฐิน ๕ ประการ

เราได้อนุโมทนาสาธุการในพิธีกรานกฐินเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะได้อานิสงส์กราน ๕ ประการ คือ

๑. เทียวไปไหนไม่ต้องบอกลา หมายถึง เทียวธุรดงค์ เทียวกรรมฐาน ปลีกวิเวกไป บำเพ็ญสมณธรรมอย่างนี้ไม่ต้องบอกลา ในสมัยพุทธกาลเป็นอย่างนั้น

๒. เทียวไปไม่ต้องถือไตรจีวรครบสำหรับ

๓. ฉันคนโภชนและปรัมพรโภชนได้

๔. เก็บอดิเรกจีวรได้ตามใจปรารถนา

๕. จีวรลาภอันเกิดในที่นั้นเป็นของภิกษุผู้ได้กรานกฐินแล้ว

ส่วนรายละเอียดไปทบทวนกันอีกทีนะ

การบวชฟื้นฟูพระพุทธศาสนา

เรื่องที่จะพูดในวันนี้มีเพียงสั้น ๆ ก็คือ พระศาสนาตอนนี้อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ระหว่างความเฟื่องฟูกับพุบแฟบ

ขณะนี้สัญญาณอันตรายหลายอย่างเกิดขึ้นกับพระพุทธศาสนา เช่น วัดร้างมีเป็นจำนวนมากและนับวันจะยิ่งมากขึ้นเรื่อย ๆ ศาสนทายาทลดน้อยถอยลง มีวัดใกล้จะร้างที่มีหลวงปู่หลวงตาอยู่เฝ้าวัดแต่ไม่ก็รูป แล้วบางรูปท่านก็อาพาธด้วย มีการกล่าวจ้วงจาบพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะ

พระภิกษุ เป็นต้น นี่เป็นสัญญาอันตรายสำหรับพระพุทธศาสนา และเป็นอันตรายสำหรับตัวเราและชาวโลกด้วย

ถ้าคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอันตรธานจากผืนแผ่นดินไทยไป คนจะยิ่งเสื่อมจากศีลธรรม จะดำเนินชีวิตที่ผิดพลาด อันตรายจะยิ่งเกิดขึ้น และจะขยายลูกกลมไปยัฆนานาชาติ ไปยัฆทั่วโลก

เมื่อมีสัญญาเป็นอย่างนี้ เราต้องมาระลึกทบทวนดูว่า ที่เรามีบุญเกิดอยู่ในร่มเงาของพระพุทธศาสนา เพราะว่าบรรพบุรุษของเราเลือกเอาพระพุทธศาสนามาเป็นศาสนาประจำชาติ เอาไว้สำหรับอบรมพร้าสอนให้ลูกหลานของท่านดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง ถูกตามหลักวิชา ตามคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นผู้ที่รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในธรรม ท่านเลือกสิ่งเหล่านี้มาสำหรับลูกหลานของท่าน และสืบทอดกระทั่งมาถึงปัจจุบันนี้ เมื่อมาถึงยุคของเราจะให้มันฟุบแฟบไป ไม่สมควรอย่างยิ่ง

ด้วยเหตุนี้ หลวงพ่อจิ้งชัคนหมุ่มคณะว่า เราจะมัวมาท้อแท้ ท้อถอย หรือรำพึงรำพันอะไรก็ไม่เกิดประโยชน์ ต้องรีบใช้ทุกสิ่งที่เรามีทุ่มเทชีวิตจิตใจในการฟื้นฟูพระพุทธศาสนาให้กลับมาเฟื่องฟูเหมือนยุคพุทธกาลให้ได้ หรืออย่างน้อยก็เหมือนยุคโบราณกาลให้ได้ จึงได้จัดบวชขึ้นมาอย่างถี่ยิบ ตั้งแต่หลักพัน หลักหมื่น หลักแสน

หลักแสนก็เป็นครั้งที่ ๒ แต่เป็นหลักแสนที่เข้าพรรษาทั่วไทย เพื่อให้โอกาสผู้มีบุญทั้งหลายได้เข้ามาบวช บวชช่วงที่ยาวเป็นปกติ คือ อย่างน้อย ๑ พรรษา อยู่รับภลิน ออกเดินธุดงค์ ระหว่างบวชให้ตั้งใจฝึกตน

ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้ บวชกันให้ได้ ๒ ชั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ ต่อผู้มีบุญที่เข้ามาบวช แล้วก็ประโยชน์ต่อโยมพ่อโยมแม่ เป็นต้น

อีกทั้งเป็นประโยชน์ต่อพระศาสนา ที่แม่ลาสิกขาไปแล้วก็ไม่อาจจะ พุดได้ว่า บวชช่วงสั้น ๆ ๑ พรรษาแล้วไม่ได้อะไร คำนี้จะต้องสูญพันธุ์ ไปเลย อย่างน้อยต้องให้รู้จักชีวิตของพระในระดับหนึ่ง

การบวช ๑ พรรษาจริง ๆ แล้วก็ไม่ได้มากเท่าไร บวช ๕ พรรษา ยังถือว่าเป็นพระใหม่อยู่ เป็นผู้บวชใหม่ คือ ยังต้องศึกษาเรียนรู้กันอีก เยอะแยะ

แต่ว่าในยุคปัจจุบันนี้ โอกาสอย่างนั้น เป็นไปได้ยาก แต่ไม่ได้ยาก มาก ยากพอรู้ ถ้าสู้ก็ไม่ยาก ถ้ารู้ว่าบวชแล้วจะได้อะไรเกิดขึ้น ระหว่าง บวชก็ได้ฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้ บวชให้ได้ ๒ ชั้น ก็จะได้รับประโยชน์ตรงนี้

ผู้มาบวชเมื่อได้ฝึกตนในระดับหนึ่งแล้ว เมื่ออยู่รวมกันเป็นหมู่คณะ ก็ดูงดงาม แม้ยังไม่ได้เป็นพระอริยเจ้าก็ตาม แต่มีความตั้งใจจริง ใช้ทุก อนุวินาทีให้เป็นไปเพื่อการฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้ บวช ให้ได้ ๒ ชั้น ความตั้งใจจริงนี้ทำให้เกิดความงามในหมู่คณะ

อย่างวันนี้ก็เป็นทีปรากฏ หลวงพ่อรู้ลึกปิติใจมากที่พระลูกชาย มีความสงบเสงี่ยมสง่างาม เป็นหมู่เป็นคณะที่งดงาม แม้ฝึกตัวมาได้ ใน ระดับหนึ่งก็ตาม อย่างน้อยก็ได้เห็นประโยชน์ของการมาบวชในครั้งนี้ ความงดงามอย่างนี้จะช่วยให้เกิดการฟื้นฟูพระพุทธศาสนาขึ้นอย่าง รวดเร็ว อย่างอัศจรรย์ จึงไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ สำหรับการที่มาบวช แล้วได้ฝึกตนในคราวนี้

เดินธุดงค์ฟื้นฟูพระพุทธศาสนา

ภารกิจต่อไปสำหรับลูกพระธรรมทายาท คือ การออกเดินธุดงค์เพื่อบำเพ็ญสมณธรรม แม้จะเป็นช่วงสั้น ๆ อีกทั้งไม่ได้ไปเดินในป่าในเขาก็ดำเนินการได้ แต่ในภาวะนี้ การเดินธุดงค์ไปตามวัดร้างต่าง ๆ หรือวัดใกล้จะร้างนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่องานฟื้นฟูพระพุทธศาสนา ญาติโยมเห็นข้อวัตรปฏิบัติของพระธรรมทายาท ที่มีความสงบเรียบง่าย สง่างาม ระหว่างเดินจาริกไป กุศลศรัทธาก็จะเกิดขึ้น ดังที่ลูกพระธรรมทายาทได้เห็นในรุ่นที่ผ่าน ๆ มา

เมื่อศรัทธาปลาบปลื้มเกิดขึ้นกับญาติโยมแล้ว นั่นคือสัญญาณที่ดีที่จะทำให้พระพุทธศาสนาหวนกลับมารุ่งเรืองขึ้นอีก เพราะฉะนั้นภารกิจตรงนี้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ

บวชแล้วต้องเป็นพระแท้

นับจากวันนี้ไป ลูกพระธรรมทายาททุกรูปที่จะออกไปปฏิบัติภารกิจตรงนี้ ให้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนสายโลหิตแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นตัวแทนของหมู่คณะ ของพระศาสนา จะต้องมีสติ สำรวมอย่างพองนคลาย ให้สอนตัวเองได้ ปกครองตัวเองให้อยู่ในพระธรรมวินัยได้ เป็นประดุจเนื้อนาบุญที่เคลื่อนที่ไปทุกหนทุกแห่ง และเป็นเนื้อนาบุญให้กับญาติโยม ถ้าเป็นอย่างนี้ได้ ญาติโยมจะตามไปวัดนั้น ไปฟังธรรม ไปปฏิบัติธรรม แล้วก็บำเพ็ญบุญ

แม้เราจะบวชใหม่ก็ตาม ยังไม่มีอะไรจะแนะนำญาติโยมมาก ก็เอาเท่าที่เราฝึกตนได้ เพราะญาติโยมทราบดีว่า เราเป็นพระบวชใหม่

เพ็งบวชไม่นาน เพ็งฝึกตน เพ็งศึกษาความรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มาในระดับหนึ่ง แต่เขาจะยอมรับในข้อวัตรปฏิบัติ ความงดงามของศีล ของธรรมของลูกพระธรรมทายาท เขาจะตั้งใจฟังธรรม ปฏิบัติธรรม และบำเพ็ญบุญ เพียงแค่นี้วัดร้างก็รุ่งเรืองขึ้นมาแล้ว

อีกทั้งเด็ก ๆ จะเกิดกุศลศรัทธา จะเข้าใจในวัฒนธรรมชาวพุทธ มากขึ้น เมื่อลูกพระธรรมทายาทได้อบรมพร่ำสอนเขา เท่าที่เรามีความรู้ สอนเด็กได้ อย่างน้อยก็พาเด็กเข้าวัด ทำความสะอาดวัด ในลานบุญ สถานที่ที่บรรพบุรุษได้สร้างขึ้นมาในแต่ละแห่ง ซึ่งภารกิจนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง

เพราะฉะนั้น ให้ลูกพระธรรมทายาททุกรูปตั้งใจปฏิบัติศาสนกิจใน คราวนี้ให้ดี ให้สมกับที่ได้มาบวชในคราวนี้ แล้วถ้าไม่มีเรื่องจำเป็นจริง ๆ อยากให้อยู่ต่อ อย่างน้อยอยู่ทำหน้าที่เป็นพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง ดูแล อุบาสิกาแก้วหน่ออ่อนที่จะมาบวช ๑ ล้านคน ในเดือนธันวาคมที่จะถึงนี้ อย่างน้อยต้องอย่างนี้ แล้วถ้าจะให้ดีกว่านี้ ก็คือ ฝึกตนไปอีกระดับหนึ่ง จนกระทั่งไปเป็นพระพี่ชาย พระพี่เลี้ยง ให้กับพระน้องชายที่จะตามมา บวชในภายหลัง ในโครงการ ๔๙ วัน ในต้นปีหน้าที่จะถึงนี้

ถ้าทำได้แบบนี้บุญบารมีก็จะเกิดขึ้นกับเรา พระศาสนาจะได้รับการ ฟื้นฟูขึ้นมา แล้วจะมีการสืบทอดต่อ ๆ กันไป เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง แล้วถ้าหากว่าดียิ่งกว่านี้ก็คือ มาศึกษาเพิ่มเติม บวชให้นานขึ้น เพื่อที่จะได้รับการกิจของพระศาสนาต่อไปอีก ฝึกตนเข้าไปอีก ให้ได้ไปเป็น หลักของชีวิตของพุทธบริษัท ๔ ทั้งหลายในอนาคต นี่คือการกิจของลูก พระธรรมทายาททุก ๆ รูป

ยังแข็งแรงอยู่ ต้องรักษาที่พึ่งให้เจอ

ส่วนพระลูกชายทั้งหมดนี้ก็รู้อยู่แล้ว เราบวชทำไม แล้วได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบวชแล้วหรือยัง ที่จะสลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ ทำพระนิพพานให้แจ้ง อย่างน้อยได้เข้าถึงพระธรรมกายในตัว เรามาถึงตรงนี้หรือยัง มีที่พึ่งหรือเข้าถึงที่พึ่งที่ระลึกภายในแล้วหรือยัง ถ้ายังก็ให้ใช้เวลานาทีเหลือนี้อยู่ ตั้งใจประกอบความเพียรให้กลับกล่าอย่างถูกต้องหลักวิชา ให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ แล้วให้มาศึกษาวิชาธรรมกายที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านค้นพบ และได้ทำอย่างนี้อย่างต่อเนื่องมายาวนานนับภพนับชาติไม่ถ้วนแล้ว

ต้องตั้งใจที่จะแสวงหาที่พึ่งที่ระลึกของเราให้เจอนะ ในช่วงที่ร่างกายยังแข็งแรงอยู่ ถ้าเราจะไปแสวงหาตอนที่หมดเรี่ยวแรงแล้ว มันทำได้ยาก ตอนนี้อยู่ยังแข็งแรงกันอยู่ ให้ประกอบความเพียรให้กลับกล่า ฝึกให้หนัก อย่างถูกต้องหลักวิชา ก็จะสมความปรารถนา

หลวงพ่อบำเพ็ญพร

วันนี้ หลวงพ่อขออนุโมทนาสาธุการ และขออำนวยพรให้ลูกทุกรูปจงมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ ให้อายุขัยยืนยาว ได้สร้างบารมีกันไปนาน ๆ ให้ปลอดจากสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อการกุศลและพรหมจรรย์ ให้ได้เข้าถึงพระธรรมกาย ให้แทงตลอดในวิชาธรรมกาย อย่างสะดวกสบาย อย่างง่ายดาย อย่างถูกต้องร้องรอยตรงไปตามความเป็นจริงทุกประการเทอญ ๐